

Ко о чему, напредњаци опет о фудбалским стадионима. Будуће генерације ће сведочити о томе како је напредњачка мантра о изградњи фудбалских стадиона као једном од замајаца привредног развоја, била део шире економске стратегије. Да није тужна збиља, био би само добар виц, а то „мртав ладан“ још једном јуче изговори лажни докторант Синиша Мали, цитирам: „Тај ће пројекат погурати грађевинарство и повећати стопу привредног раста земље...“ Ако је неко имао сумњу у доказе о плагијату доктората, после ове изјаве нема разлога да сумња у озбиљан дилетантизам и економско незнање министра Малог.

Економска логика би сваког стручног и добронамерног министра водила ка томе да државни новац од око 150 милиона евра на колико се процењује инвестиција у национални фудбалски стадион, уложи у подршку пољопривреди како би се тај новац најлакше оплодио и вратио у буџет наредних година и то вишеструко.

Она друга животна логика би вас водила на пример, да новац уложите у стручно усавршавање лекара у иностранству на престижним светским клиникама, као један од видова подршке посрнулом здравству и смањењу одлива врхунских кадрова. Животна логика би вас даље водила и ка томе да се буџетски новац најхитније одвоји за ревитализацију **Института за вирусологију, вакцине и серуме „Торлак“**, јер Србија годинама нема домаћу вакцину. Годинама имамо раст неповерења у квалитет увозних вакцина и рат по друштвеним мрежама надрилекара и струке, који за последицу има пораст неимунизованих особа и смрт најчешће деце. А институт „Торлак“ је у бившој Југославији био референтна установа и једна од најстаријих у свету тог типа. За његову ревитализацију и производњу српске вакцине државни стручњаци су раније утврдили како недостаје оквирно око 25 милиона евра, или 1/6 буџета националног стадиона!

Опет, када би државу водили иоле озбиљни и одговорни људи који не живе у виртуелној реалности а полазећи од тога да људски живот нема цену, држава би морала издвојити новац за најхитније решавање необележених пружних прелаза на којима сваке године имамо фаталне несреће са великим бројем погинулих и повређених особа. Преко 10 погинулих у просеку и преко 25 повређених у претходних неколико година! Установљено је да таквих пружних прелаза има преко 2.000 у Србији, од којих је свега 25% опремљено сигналном опремом, браницима и полубраницима. Још су свеже ране од велике несреће из децембра 2018. године код Ниша, када је у судару путничког воза и аутобуса Нишексспреса погинуло 7 а повређено 29 људи.

Пише: Лазар Ђуровић

понедељак, 25 новембар 2019 22:15

